

Stanislav Bako

Narodil se v říjnu 1937 na Slovensku ve vesnici jménem Jarok u Nitry. Měl dva bratry. Dětství bylo přizpůsobeno tehdejšími podmínkami. Malý Stanislav chodil pást domácí zvířectvo a sbíral klásky. Tyhle aktivity byly tehdy normální. Ve volných chvílích chodil s kamarády po vesnici a rádi si prozpěvovali. Rok 1939 se podepsal negativně na jeho rodině, protože tehdy byla na Slovensku mobilizace, což znamenalo, že jeho otec musel vstoupit do armády, kde ještě téhož roku zemřel. Vlastně skoro celé dětství prožil jen se svou matkou Emílií a sourozenci.

Po válce se rodina přestěhovala do Čech. Nejdříve rodina bydlela poblíž Mnichova Hradiště a později se přestěhovala do Rumburku. Nástup do české školy byl celkem komplikovaný. Nejen, že se musel naučit českou gramatiku, ale musel dohánět i učivo. S kolektivem dobře vycházel. Ve škole měl možnost poznat hodně sportů např. volejbal, basketbal apod. Po skončení základní školy byl přijat na gymnázium. Při studiu se připravoval na vojenskou kariéru, protože to byla rodinná tradice a líbilo se mu to. Jeho vzorem byl strýc, který byl vojákem z povolání. Po střední škole začal studovat na vojenské akademii v Brně. Po třech letech došlo k reorganizaci školy, což znamenalo, že studenti byli přeřazeni na civilní vysoké školy. Stanislav dostudoval zbývající roky na stavební fakultě.

Na téhle škole poznal svou budoucí manželku Ludmilu. Po studiích se vzali a založili rodinu. Měli spolu dvě dcery. Rodina musela řešit problém s bydlením, protože nebylo těžké najít si práci, ale s bydlením to bylo horší. Okolo Brna a na Vysočině, kde se narodila manželka Ludmila, nebylo moc možností, jak získat bydlení. Stanislav objevil nabídku od společnosti Výstavby OKD, která přijímala inženýry a jiné zaměstnance. V nabídce byl příslib přidělení bytu. Na základě této skutečnosti se s manželkou rozhodli přestěhovat do Karviné.

Jeho první práce se nacházela na dole Doubrava, kde stavěl povrchové objekty: např. teplárnu, šachetní budovu nebo těžní věž. Stanislav působil i na dalších dolech v regionu a podílel se na jejich výstavbě. Prvně byl mistrem a později se stal stavbyvedoucím. Stanislav zpětně přiznává, že bylo těžké se dostat do stavební praxe, protože na škole bylo mnohem více teorie. Byl tedy rád, že si mohl praxi zažít i na vlastní kůži.

Nejvíce se pan Stanislav realizoval na dole ČSM-Sever, kde se podílel na realizaci šachetní věže, šachetní budovy a velkého zásobníku. Zde prožil velice úspěšné roky.

Po kariéře stavbyvedoucího odešel na odbor rozvoje techniky na podnikové ředitelství, kde dělal různou teorii a zajišťoval organizaci. Tato změna proběhla v roce 1968. V pozdějších letech ještě působil na odboru důlních škod, kde vydával stanoviska pro výstavbu na poddolovaném území. Jako zástupce investora se podílel také na stavbách v Havířově – především při realizaci hotelového domu Impuls.

V 70. letech začali manželé přemýšlet, co bude dál. Vznikl nápad na výstavbu rodinného domu v Havířově. Nakonec z toho vznikla řadovka. U příležitosti této stavby vzniklo družstvo, kam se připojili přátelé a známí a společně řadovku postavili. V tomto domě pak bydlel s manželkou. Zřídili si za domem zahrádku, o kterou se společně starali.

Když odešel do důchodu, byl stále aktivní. Podílel se jako stavební dozor na stavbě dalších budov v centru Havířova kolem tržnice. V postaveném řadovém domě žije s dcerou Magdou dodnes.